

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25068 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 21 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 februari 2007, verzonden op 27 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

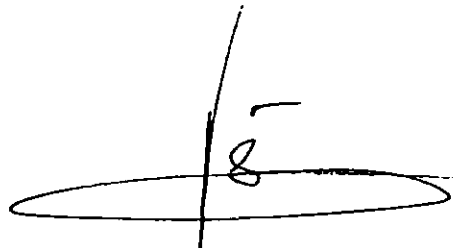
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juni 2007

309-502.
Verzonden:

20 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11**RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Rotterdam

UITSPRAAK

Reg.nr.: AWB 06/25068
V-nummer

Inzake : eiseres,
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Ministerie van Justitie, voorheen de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. R.A.B. van Steijn.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op , bezit de Afghaanse nationaliteit. Op 26 oktober 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Op 8 maart 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op 5 april 2006 heeft eiseres haar zienswijze naar voren gebracht. Bij besluit van 21 april 2006 is door verweerder afwijzend op deze aanvraag beslist.

2. Bij brief van 19 mei 2006 heeft eiseres tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Eiseres heeft de gronden van haar beroep op 19 juli 2006 ingediend. Op 6 december 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 januari 2007. Ter zitting is verschenen eiseres in persoon, bijgestaan door mr. P.H. van Akenborg, advocaat te Rotterdam. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Als tolk is verschenen de heer A. Parvani.

II. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw

AWB 06/25068

2

gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2. Aan de onderhavige procedure is een procedure vooraf gegaan. Eiseres heeft op 6 juli 2000 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend, welke ingevolge artikel 117, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is aangemerkt. Op 29 mei 2001 heeft verweerder een voornemen tot afwijzing van de aanvraag kenbaar gemaakt. Bij brief van 25 juni 2001 heeft eiseres haar zienswijze naar voren gebracht. Bij besluit van 4 juli 2001 is de aanvraag afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiseres geen rechtsmiddelen aangewend.

3. Bij haar aanvraag heeft eiseres verklaard dat uit de door haar overgelegde documenten, die haar broer uit Afghanistan heeft meegenomen, blijkt dat haar leven in Afghanistan gevaar loopt. Na de machtsovername van de regering Rabani in 1993 werd eiseres gedwongen zich met een commandant van de Noordelijke Alliantie te verlobben. Na de machtsovername door de Taliban ontsnapte deze commandant uit Kabul, waarna de verloving door eiseres werd beëindigd. Als gevolg hiervan werd de familie van eiseres regelmatig bedreigd door deze commandant. Aanvankelijk gebeurde dat op indirecte wijze, omdat de Taliban nog aan de macht was. Eiseres stelt dat haar oudste broer door voornoemde commandant is vermoord. Een van haar andere broers is in de strijd tegen de Taliban gesneuveld. Tenslotte is haar vader door de Taliban gedood. Verder vreest eiseres voor vervolging vanwege de omstandigheid dat haar vader is beschuldigd van samenwerking met de Taliban. Eiseres was voorts getrouwd met een Pashtun, hetgeen de Noordelijke Alliantie haar kwalijk neemt. In Afghanistan is niemand die voor haar kan zorgen. De familie van haar ex-echtgenoot is een andere bron van gevaar.

4. In beroep heeft eiseres aangevoerd dat verweerder haar ten onrechte niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiseres stelt dat zij bij haar aanvraag nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd. Verweerder gaat er onder meer ten onrechte aan voorbij dat, ten tijde van de eerste aanvraag, eiseres nog niet gebleken was van ernstige problemen door het niet doorgaan van de uithuwelijking. Bij de eerste aanvraag kon zij de uithuwelijking derhalve als een familieprobleem beschouwen. Pas later, na de eerste aanvraag, nadat een broer een bezoek aan Afghanistan had gebracht en aldaar inlichtingen had ingewonnen, bleek dat het niet doorgaan van de uithuwelijking aan de persoon, aan wie zij oorspronkelijk was toegezegd en die inmiddels een machtige positie in Afghanistan innam, ernstige implicaties had. Eiseres zal bij terugkeer naar het land van herkomst ernstig gevaar lopen. Ook bleek dat haar vader en broer vermoord waren. Deze moorden vonden plaats na de eerste aanvraag en hielden niet alleen verband met de uithuwelijking, maar tevens speelden daarbij politieke oorzaken mee, doordat de vader van eiseres weigerde de kant van de Taliban te kiezen. Overigens heeft eiseres de uithuwelijking tijdens het gehoor bij de eerste aanvraag wel genoemd, maar werd zij door verweerder zelf afgekap met als argument dat het een familiekwesite betrof. Ten onrechte stelt verweerder voorts dat van de overgelegde documenten de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Deze documenten zijn geverifieerd en door de officiële autoriteiten in Afghanistan opgesteld. Derhalve valt niet in te zien dat deze documenten van de zwarte markt

AWB 06/25068

3

afkomstig zouden kunnen zijn.

Ten onrechte stelt verweerder dat de documenten, in de zienswijze aangemerkt als productie 2 en 3 niet eerder in de procedure zouden zijn overgelegd. Eiseres heeft deze documenten reeds voorafgaande aan het gehoor inzake nieuwe feiten ingebracht. Dat de documenten onvertaald zijn, doet niets af aan de authenticiteit en de waarde van de inhoud van de documenten als bewijsstuk. De financiële situatie van eiseres laat inschakeling door haar van een vertaler niet toe. Het had op de weg van verweerder gelegen voor een vertaling te zorgen. Overigens meent verweerder wel een beoordeling te kunnen geven over de inhoud van de documenten. Verweerder stelt verder dat de verklaringen van de broer van eiseres informatie betreft afkomstig uit indirecte en niet objectieve bron. Niet valt in te zien waarom informatie van familieleden niet bij de beoordeling betrokken behoort te worden. Tijdens de eerste procedure leed eiseres voorts aan psychische klachten, welke haar verklaringen beïnvloedden.

5. Verweerder heeft toepassing gegeven aan artikel 4:6 van de Awb en stelt zich, onder verwijzing naar de eerdere procedure, op het standpunt dat eiseres niet voor toelating in aanmerking komt. Verweerder is van mening dat eiseres geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht bij haar aanvraag.

6. De rechtbank overweegt het volgende.

6.1. Met het besluit van 4 juli 2001 is in rechte komen vast te staan dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

6.2. Het toetsingskader voor de rechtbank in deze zaak wordt bepaald door artikel 4:6 van de Awb. Deze bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het bestuur vrij om inhoudelijk op een dergelijke aanvraag te beslissen. Voor de rechtspraak geldt echter dat de wet - anders dan voor het bestuur - niet voorziet in discretie. Voor de rechter geldt een beperkt toetsingskader, ook indien verweerder het tweede lid van artikel 4:6 van de Awb niet heeft toegepast. Dat toetsingskader houdt in dat slechts wordt beoordeeld of zich na het eerdere in rechte onaantastbare besluit waarbij verzoeker een verblijfsvergunning is geweigerd nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan die nopen tot heroverweging.

6.3. Onder nieuwe feiten of veranderde omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie te worden verstaan feiten of omstandigheden, die zijn voorgevallen na het nemen van de beschikking op bezwaar in de eerdere procedure of die niet vóór het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd. Indien dergelijke feiten of omstandigheden zijn aangevoerd, is niettemin geen sprake van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen, waarop dat rust (AbRvS, 4 april 2003, JB 2003/139.)

AWB 06/25068

4

6.4. De rechtbank is van oordeel dat eiseres bij haar aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb naar voren heeft gebracht.

6.5. Vastgesteld wordt dat eiseres tijdens de eerdere asielprocedure geen verklaringen heeft afgelegd over de bedreigingen die zij en haar familie hebben ondervonden van de zijde van een commandant van de Noordelijke Alliantie als gevolg van het feit dat eiseres heeft afgezien van een huwelijk met deze commandant. Blijkens het verslag van het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 27 oktober 2005 en het verslag van het nader gehoor van 6 januari 2006 was eiseres toen al van voornoemde bedreigingen op de hoogte. Zo vermeldt een tijdens het gehoor van 6 januari 2006 besproken klachtbrief van eiseres, die door haar broer in Afghanistan zou zijn overhandigd aan een politiecommandant van Kabul, dat zij gedurende de periode van de Taliban geregeld werd bedreigd door genoemde commandant. Deze feiten en omstandigheden had zij dus in de eerdere procedure naar voren kunnen en derhalve moeten brengen. Naar het oordeel van de rechtbank is eiseres daartoe voldoende in de gelegenheid gesteld. Blijkens het verslag van het nader gehoor van 18 december 2000 heeft eiseres zelf verklaard dat zij alle tijd en ruimte heeft gekregen om alles te vertellen wat voor haar aanvraag om toelating van belang is. Bovendien had eiseres correcties en aanvullingen op het verslag van dat gehoor naar voren kunnen brengen. Voor zover eiseres betoogt dat zij ten tijde van de gehoren naar aanleiding van de eerdere aanvraag psychische problemen had die haar verklaringen beïnvloed hebben, is de rechtbank van oordeel dat eiseres tijdens die eerdere procedure had moeten aanvoeren en onderbouwen dat zij niet naar behoren heeft kunnen verklaren.

6.6. De rechtbank stelt voorts vast dat eiseres bij haar herhaalde aanvraag heeft aangevoerd dat de bedreigingen van de zijde van de commandant van de Noordelijke Alliantie na afloop van de eerdere procedure in ernstige mate zijn toegenomen en dat haar leven thans onzeker is in Afghanistan. Ter onderbouwing van deze stelling heeft eiseres bij het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 27 oktober 2005 een drietal documenten overgelegd, te weten de reeds onder 6.5. genoemde klachtbrief van eiseres, ingediend bij de politiecommandant van de provincie Kabul, en een tweetal brieven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, respectievelijk gericht aan eiseres en aan haar broer. Volgens eiseres heeft haar broer deze klachtbrief ingediend in Afghanistan en heeft hij de twee brieven meegenomen uit dat land. Naar het oordeel van de rechtbank moet evenwel aan de echtheid van deze twee brieven worden getwijfeld, nu eiseres haar stelling dat haar broer naar Afghanistan is geweest en is teruggekomen met deze documenten niet, bijvoorbeeld door overlegging van een vliegticket, heeft onderbouwd. Daarbij komt dat uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 29 juli 2005 inzake Afghanistan blijkt dat corruptie bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan wijd verbreid is, dat documenten in de praktijk op niet-reguliere wijze verkregen kunnen worden – bijvoorbeeld op de zwarte markt in Pakistan – en dat veel valse Afghaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten zijn te onderscheiden.

Nu de authenticiteit van voornoemde documenten niet kan worden

AWB 06/25068

5

vastgesteld, is op grond van vaste jurisprudentie geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het op de weg van eiseres ligt om de echtheid van de documenten aan te tonen.

Eiseres heeft bij haar zienswijze nog een drietal onvertaalde documenten overgelegd die naar haar zeggen gericht zijn aan haar broer

Naar het oordeel van de rechtbank kunnen deze documenten niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, nu het onvertaalde documenten betreft waarvan niet kan worden vastgesteld of zij authentiek zijn en van wanneer zij dateren.

Ten slotte kunnen de door afgelegde verklaringen over de dood van hun familieleden evenmin als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden beschouwd, nu deze informatie niet afkomstig is uit een te objectiveren verifieerbare bron.

6.7. Ten aanzien van hetgeen eiseres overigens heeft aangevoerd, is de rechtbank van oordeel dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, nu eiseres hieromtrent reeds vóór het nemen van het besluit in de eerdere procedure verklaringen naar voren had kunnen en derhalve had moeten brengen, dan wel daarover in die eerdere procedure verklaringen heeft afgelegd die reeds bij de beoordeling zijn betrokken.

6.8. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, levert het aangevoerde naar het oordeel van de rechtbank geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden op. Het beroep wordt derhalve ongegrond verklaard.

6.9. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/25068

6

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

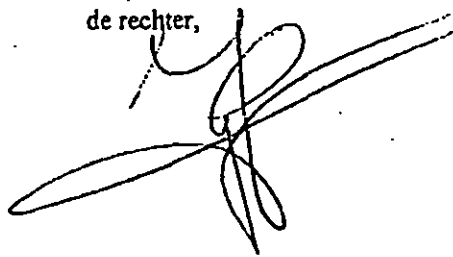
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 21 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. L.F.A. Bos, griffier.

de griffier,

de rechter,

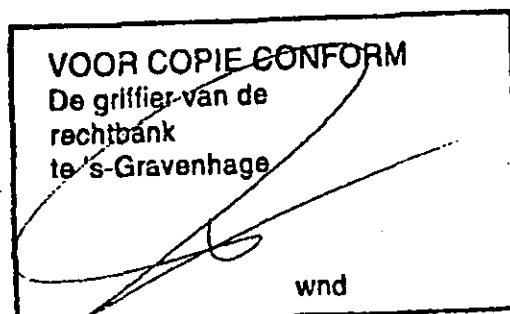

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

27 FEB 2007

NASRULLAH ADVOCATEN

Tevens per fax:
070-3651380

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 16176/pa
 Uw kenmerk : AWB 06/25068 BEPTDN GAN V1 BOSF

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
180g B	27 MRT 2007
ZAAKNR. 200702166-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , van Afghaanse nationaliteit, nader te noemen: "appellante", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, waarvan de advocaat en procureur mr M.N.R. Nasrullah door appellante bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en ondertekening ervan.

Appellante komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 21 februari 2007, verzonden op 27 februari 2007, met het procedurenummer 06/25068 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, Vreemdelingenkamer. In deze uitspraak wordt het beroep ongegrond verklaard, welke gericht was tegen de beslissing, d.d. 21 april 2006, van de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, nader te noemen "verweerder". In laatstgenoemde beslissing werd de aanvraag van appellante voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Een afschrift van de beslissing van 21 februari 2007, bekend gemaakt op 27 februari 2007 is hierbij gevoegd. Zie bijlage 1.

Appellante kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grieven in.

Grief I.

NASRULLAH ADVOCATEN

In haar overwegingen onder II. 6.4 oordeelt de rechtbank:

"De rechtbank is van oordeel naar voren heeft gebracht".

en voorts onder 6.5:

"Vastgesteld wordt dat eiseres tijdens de eerdere asielprocedure geen verklaringen heeft afgelegd

.. dat zij niet naar behoren heeft kunnen verklaren".

Toelichting.

Onjuist is de stelling van de rechtbank, dat appellante in de eerste asielprocedure geen melding heeft gemaakt van bedreigingen van de zijde van een commandant van de Noordelijke Alliantie wegens het niet doorgaan van haar uithuwelijking. Appellante heeft tijdens het gehoor in de eerste asielprocedure wel degelijk gesproken over de problemen die zij en haar familie daarvan ondervonden. Daargelaten dat opmerkingen terzake door de gehoormedewerker werden afgekapt als zijnde niet relevant, betreffen dit slechts problemen in de relationele sfeer.

Echter later, na de afwijzende beslissing, ontstonden er ten aanzien van appellante en haar familie (nieuwe) problemen in de politieke sfeer. De betreffende commandant had onder het nieuwe regime na de val van het Talibanbewind een machtige positie verworven in Afghanistan. De vader van appellante, die tijdens het bewind van de Taliban weigerde zich aan te sluiten hetzij bij de Taliban hetzij bij de Noordelijke Alliantie, werd onder het nieuwe regime (ten onrechte) beschuldigd van samenwerking met de Taliban en vervolgd door de nieuwe machthebbers, waarbij met name de eerder genoemde commandant en belangrijke rol speelde. Uiteindelijk werden zowel de vader als een broer van appellante om politieke redenen vermoord. Gelet op het feit, dat in Afghanistan de clan een belangrijke rol speelt, strekt de bijzondere aandacht van de medestanders van de commandant zich ook uit tot andere familieleden, waaronder appellante. Derhalve liep ook appellante direct gevaar omdat zij de dochter is van iemand, die beschuldigd was van samenwerking met de Taliban. Daarbij komt nog, dat betrokkene al te maken had met de eerwraak van de commandant, inmiddels een machtig man in Afghanistan. Dit vergrootte de problemen en de gevaren, die betrokkene te duchten kreeg. Doch dit was een direct gevolg van ontwikkelingen welke optraden na de eerste asielprocedure. Uiteraard konden deze ontwikkelingen niet tijdens de eerste asielprocedure gemeld worden, daar deze zich toen nog niet voorgedaan hadden. Bovendien had appellante het contact met haar familie in Afghanistan door de politieke ontwikkelingen aldaar verloren.

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

Pas later raakte zij op de hoogte van de moord op haar vader en broer toen een andere broer, die zich in Duitsland bevond, terugkeerde naar Afghanistan om daar informatie in te winnen over het lot van hun familieleden. Ten onrechte gaat de rechtbank in haar oordeel eraan voorbij, dat bepaalde ontwikkelingen, welke van cruciaal belang zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag, zoals de moord op haar vader en broer, zich hebben voorgedaan na de eerste asielprocedure. Gelet op het eerdere genoemde clankarakter van de Afghaanse samenleving betekent dit ook dat uit deze ontwikkelingen een gevaar blijkt voor appellante. Derhalve is er wel sprake van nieuwe feiten en omstandigheden bij de onderhavige aanvraag. Evident is dat betrokkene deze omstandigheden redelijkerwijs niet heeft kunnen melden bij de eerste asielaanvraag.

Grief II.

In overweging II. 6.6 oordeelt de rechtbank verder:

"De rechtbank stelt voorts vast dat eiseres bij haar herhaalde aanvraag nu deze informatie niet afkomstig is uit een te objectiveren bron".

Toelichting.

Ten onrechte meent de rechtbank de authenciteit van de door appellante overlegde documenten uit Afghanistan in twijfel te trekken. Als reden geeft de rechtbank onder meer aan, dat de stelling van appellante, namelijk dat haar broer destijds teruggekeerd is naar Afghanistan om daar informatie in te winnen, niet onderbouwd is met een vliegticket e.d. Daargelaten of de echtheid van de documenten op zich zelf afhangt van bewijsstukken van de reis van de betreffende broer, kan in redelijkheid niet zonder meer verwacht worden, dat bewijsstukken, zoals reisbescheiden, jarenlang bewaard worden. Dat appellante geen bewijzen van de reis van haar broer kon overleggen, behoort haar daarom niet tegengeworpen te worden. Bovendien raakt dit niet de authenciteit van de documenten, waaruit blijkt van de moord op haar familieleden en van het gevaar dat appellante bij terugkeer naar Afghanistan te duchten heeft. Anderzijds lijkt de rechtbank wel uit te gaan van de Afghaanse herkomst van de documenten daar zij voorts verwijst naar een ambtsbericht van 29 juli 2005, waaruit zou blijken dat documenten in Afghanistan op niet reguliere wijze verkregen kunnen worden en veel valse documenten niet van authentieke zijn te onderscheiden. De

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

bevindingen in het ambtsbericht zijn echter algemeen gesteld. Dit impliceert nog niet, dat ieder uit Afghanistan afkomstig document per definitie vals is. De door appellante overlegde documenten betreffen originelen, welke geverifieerd zijn door de autoriteiten aldaar. De stelling van de rechtbank, dat het aan appellant is om de echtheid van de documenten aan te tonen, geeft blijk van hantering van een onredelijke bewijslast voor appellante. Gelet op haar beperkte mogelijkheden kan van betrokkene niet verwacht worden de echtheid van de documenten op een zodanige wijze aan te tonen als de rechtbank aangeeft. De rechtbank gaat er tevens aan voorbij, dat verweerder in ieder geval aanzienlijk meer mogelijkheden ter verificatie ter beschikking heeft dan appellante. Anders dan de rechtbank had het derhalve met name op de weg van verweerder gelegen om de documenten op echtheid te onderzoeken.

Evenzeer wordt ten aanzien van nog een drietal onvertaalde documenten, gericht aan haar broer, welke als ondersteunend bewijs van gevaar voor appellant kunnen worden beschouwd, ten onrechte aan appellante tegengeworpen dat deze niet vertaald zijn en daarom niet als nieuw feit of omstandigheid aangemerkt kunnen worden. De rechtbank miskent dat appellante gelet op het feit, dat zij, als asielzoekster, uitsluitend rond moet komen van een COA uitkering, eenvoudigweg niet de financiële mogelijkheden heeft om voor een vertaling zorg te dragen. Daar niet ongewoon is, dat in voorkomende gevallen verweerder zorgdraagt voor vertaling van overlegde documenten van asielzoekers, valt niet in te zien, waarom in het geval van appellante ook niet zou kunnen plaatsvinden. Ten onrechte heeft de rechtbank dit niet overwogen.

Grief III.

Onder II. 6.7. overweegt de rechtbank:

*"Ten aanzien van hetgeen eiseres overigens heeft aangevoerd
... .. die reeds bij de beoordeling zijn betrokken"*.

Toelichting.

De rechtbank verwijst naar verklaringen, welke door appellante overigens zijn aangevoerd, zonder nader te specificeren op welke andere verklaringen van appellante gedoeld wordt. Evenmin geeft de rechtbank aan in welk opzicht het verklaringen betreffen, die betrokkene in een eerdere procedure naar voren had moeten of kunnen brengen dan wel deze reeds eerder bij de beoordeling zouden zijn betrokken. Uit hetgeen onder de grieven I en II is aangevoerd, blijkt wel

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

degelijk dat er bij de onderhavige aanvraag sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden van de zijde van appellante.

Grief III.

Onder II. 6.8 concludeert de rechtbank:

"Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen Het beroep wordt derhalve ongegrond verklaard".

Toelichting.

Uit hetgeen onder bovenstaande grieven is aangevoerd is wel gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden, zodat de conclusie van de rechtbank geen feitelijke steun vindt..

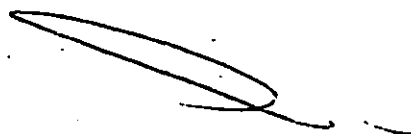
Met conclusie:

De rechtbank heeft haar beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd.

Redenen waarom: appellante U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 21 februari 2007, bekendgemaakt op 27 februari 2007, gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een zittingsdatum en -plaats te bepalen waarop appellante gehoord kan worden alvorens te beslissen;
3. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij voor de kosten van de procedures in alle instanties en voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van de appellante.

Rotterdam, 27 maart 2007.

Gemachtigde